

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 17C/45/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117215797
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Markéta Marečková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:6117215797.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudkyňou JUDr. Markétou Marečkovou v právnej veci žalobcu RITRO Invest, spol. s r.o. so sídlom L. Svobodu 2493/52, 058 01 Poprad, IČO: 44 540 973, právne zastúpený AKMG advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom Dolná 6A, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému HK Poprad, s.r.o. so sídlom Štefánikova 6, 058 01 Poprad, IČO: 36 506 176, právne zastúpený Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom Námestie sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, o zaplatenie sumy 5.000,-- eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 5.000,-- eur s 5 %-ným p. a. úrokom z omeškania od 16.02.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobným návrhom doručeným súdu 06.06.2017 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 5.000,-- eur s 5 %-ným p. a. úrokom z omeškania od 16.02.2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Nárok odôvodnil tým, že E.. N. N. uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o pôžičke dňa 14.11.2013, na základe ktorej veriteľ prenechal žalovanému peňažnú sumu vo výške 5.000,-- eur titulom bezúročnej pôžičky za účelom úhrady hráčskych odmien 09/2013 so splatnosťou najneskôr do 7 dní od výzvy veriteľa. Listom z 29.11.2016 veriteľ ako postupca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu. Na základe výzvy na zaplatenie pôžičky zo dňa 06.02.2017 žalobca vyzval žalovaného na vrátenie pôžičky do 7 dní od doručenia výzvy. Výzva bola veriteľovi doručená 08.02.2017. Doposiaľ žalovaný sumu nevrátil.

2. Súd vydal vo veci platobný rozkaz dňa 15.06.2017, proti ktorému v zákonnej lehote podal žalovaný odpor. Následne žalobca navrhol pokračovať v konaní.

3. V podanom odpore žalovaný popieral skutkové tvrdenia žalobcu o tom, že v ňom uvádzanom čase došlo k fyzickému odovzdaniu sumy 5.000,-- eur titulom pôžičky v hotovosti právnym predchodcom žalobcu žalovanému. Žalovaný namietal, že v predmetnom prípade došlo k uzatvoreniu spornej zmluvy o pôžičke iba vďaka konaniu právneho predchodcu žalobcu, ktorý konal pri podpise zmluvy o pôžičke v mene žalovaného, pričom týmto konaním nekonal v záujme žalovaného, ale výlučne vo svojom vlastnom záujme. Pôžička je reálny kontrakt a žalovanému neboli v skutočnosti nikdy odovzdané peniaze, ktoré mali mu byť poskytnuté v zmysle predloženej zmluvy o pôžičke.

4. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu na podanej žalobe v plnom rozsahu trval. Poukázal na príjmový pokladničný doklad z 14.11.2013, z ktorého je zrejmé, že v čase uzatvorenia zmluvy o

pôžičke došlo k jej reálnemu poskytnutiu do pokladne žalovaného. Poukazoval v plnom rozsahu na vykonané dokazovanie výsluchom svedkov, listinnými dôkazmi, z ktorých je zrejmé, že došlo k reálnemu kontraktu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. K vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného uviedol, že s touto nesúhlasil majúc za to, že nedošlo k premlčaniu nároku. Upriamil pozornosť na písomné vyjadrenie k predmetu sporu, keď na daný prípad nemožno aplikovať rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo 174/2016. Pri zmluve o pôžičke vzniká povinnosť dlžníka vrátiť požičané sumy po uplynutí dohodnutej doby, t. j. nie momentom uzavretia zmluvy o pôžičke. Teda premlčacia doba nemôže plynúť hneď po vzniku záväzkového vzťahu.

5. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní so žalobou nesúhlasil. Spochybnil reálne odovzdanie pôžičky žalovanému, vznesol námietku premlčania uplatneného nároku, keď v zmluve o pôžičke z 14.11.2013 nebola dohodnutá splatnosť pôžičky, bola ponechaná na vôli veriteľa, preto premlčacia doba začala plynúť od vzniku právneho vzťahu, keď vtedy mohol veriteľ práva vykonať prvý krát. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 Cdo 174/2016.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie: výsluchom právnych zástupcov strán sporu, svedkov X. Š., E.. N. N., listinnými dôkazmi: zmluvou o pôžičke z 12.12.2013, príjmovým pokladničným dokladom výzvou na plnenie z 06.02.2017, zmluvou o postúpení pohľadávok z 06.12.2016, oznámením o postúpení pohľadávok, čestnými prehláseniami X. Š., X. X., správou Kriminálneho úradu finančnej správy a ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré tvoria súčasť spisu, z vykonania ktorých súd zistil skutkový stav:

7. Dňa 14.11.2013 medzi E.. N. N. a žalovaným bola uzatvorená zmluva o pôžičke, na základe ktorej veriteľ E.. N. N. požičal žalovanému sumu 5.000,-- eur bezúročne. Podľa zmluvy o pôžičke táto mala byť poskytnutá v hotovosti dňa 14.11.2013 na úhradu hráčskych odmien 09/2013 s tým, že v čl. II bod 1 sa dlžník zaviazal predmetnú sumu vrátiť veriteľovi najneskôr do 7 dní od výzvy veriteľa. Z príjmového pokladničného dokladu vyplýva odovzdanie sumy 5.000,-- eur na účely pôžičky E.. N. N. žalovanému do pokladne žalovaného.

8. Dňa 06.12.2016 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávky titulom predmetnej zmluvy o pôžičke zo strany E.. N. N. žalobcovi. Zároveň bolo zaslané oznámenie o postúpení pohľadávok z 29.11.2016.

9. Dňa 06.02.2017 žalobca vyzval žalovaného na vrátenie finančných prostriedkov do 7 dní od doručenia výzvy. Výzvu žalovaný prevzal 08.02.2017.

10. Svedkyňa X. Š. v čestnom prehlásení uviedla, že finančné prostriedky na základe zmluvy o pôžičke boli prijímané do pokladne spoločnosti HK Poprad od daných veriteľoch ako je uvedené v účtovníctve.

11. Svedkyňa X. X. v čestnom vyhlásení z 25.01.2018 uviedla, že finančné prostriedky na základe zmlúv o pôžičke, ktoré boli prijímané v hotovosti do pokladne spoločnosti HK Poprad s.r.o. od daných veriteľoch ako je uvedené v účtovníctve.

12. Podľa správy Kriminálneho úradu finančnej správy predmetné zmluvy o pôžičke a príjmové pokladničné doklady sú súčasťou účtovníctva žalovaného. Na výzvu súdu na vyjadrenie, či predmetná pôžička nebola vrátená, Kriminálny úrad uviedol, že účtovné doklady žalovaného nemá k dispozícii, keďže tieto sú potrebné na daňové konanie.

13. Svedkyňa X. Š. na pojednávaní uviedla, že pre žalovaného pracuje ako samostatne zárobkovo činná osoba, vykonáva práce v rámci zmlúv, agendy, personalistiky. Takéto práce vykonávala aj v období roku 2013. Má vedomosť o pôžičkách poskytnutých zo strany fyzických osôb žalovanému. V tomto období boli to zväčša pôžičky prijaté v hotovosti do pokladne od fyzických osôb, napr. aj od osoby E.. N. N.. Svedkyňa bola osobne prítomná pri odovzdávaní všetkých týchto požičaných finančných súm do pokladne žalovaného. Potvrdila svoj podpis na príjmovom pokladničnom doklade v predmetnej veci, a že predmetné peniaze boli jej konkrétne odovzdané, v tomto prípade od E.. N. N.. Pri iných pôžičkách od iných osôb ako E.. N. N. sa stalo, že E.. N. N. priniesol peniaze a osoby, od ktorých tieto finančné prostriedky boli poskytnuté, prišli dodatočne v priebehu jedného až dvoch dní podpísať príjmový pokladničný doklad. Odovzdávanie peňazí prebiehalo v jej kancelárii na zimnom štadióne v Q..

14. Svedok E.. N. N. na pojednávaní uviedol, že od roku 1996 do roku 2015 pôsobil v A. Z. Q. v rôznych pozíciách, bol prezident klubu, generálny manažér, výkonný riaditeľ, tréner, asistent trénera, konateľ. Po nahliadnutí na zmluvu o pôžičke uviedol, že táto zmluva o pôžičke bola medzi ním ako fyzickou osobou a žalovaným uzatvorená. Nielen táto zmluva o pôžičke, ale aj iné zmluvy o pôžičke v tomto období boli uzatvárané, keď hokejový klub mal nedostatok finančných prostriedkov. Každá pôžička bola schválená správnu radou a požičané peniaze boli odovzdávané na ekonomickom oddelení hokejového klubu pracovníckam p. Š., p. X., ktoré ich odovzdali do pokladne. Každá zmluva obsahuje účel, na ktorý finančné prostriedky mali byť použité. Peniaze boli poskytované v hotovosti, lebo situácia v hokejovom klube bola vážna. Bolo ju potrebné riešiť promptne, napr. dopravca nechcel odísť na zápas, lebo neboli zaplatené faktúry, hrozili exekúcie. V čase, keď on nastúpil do klubu sa praktizovalo uzatváranie takýchto zmlúv do času, kým prišli sponzorské peniaze alebo z prenájmu reklamnej plochy. Svedok si myslí, že tieto pôžičky by boli vrátené, avšak vzhľadom na okolnosti, za ktorých musel z hokejového klubu odísť, tieto pôžičky sa neriešili. Vrátenie pôžičiek sa prejednávalo vždy v správnej rade hokejového klubu.

15. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

16. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

17. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

18. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Podľa čl. II bod 1 Zmluvy o pôžičke z 12.12.2013, dlžník dňom podpísania tejto zmluvy potvrdzuje prevzatie pôžičky v sume 5.000,-- eur (slovom päťtisíc eur) a súčasne sa zaväzuje predmetnú sumu vrátiť veriteľovi najneskôr do 7 dní od výzvy veriteľa.

20. Vykonaným dokazovaním prostriedkami procesného útoku i procesnej obrany súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. V konaní žalobca preukázal listinným dôkazom uzavretie zmluvy o pôžičke medzi E.. N. N. a žalovaným dňa 14.11.2013, predmetom ktorej bola pôžička vo výške 5.000,-- eur. V rámci procesnej obrany žalovaný namietal, že nedošlo k reálnemu kontraktu, odovzdaniu finančných prostriedkov žalovanému. Žalobca čestnými prehláseniami X. Š., X. X. (predtým X.), výpoveďou svedkov X. Š. i E.. N. N., príjmovým pokladničným dokladom i správou Kriminálneho úradu finančnej správy mal jednoznačne preukázanú existenciu reálneho odovzdania finančných prostriedkov titulom uzavretej zmluvy o pôžičke. Zmluvou o postúpení pohľadávky z 29.11.2016 došlo k postúpeniu pohľadávky titulom zmluvy o pôžičke na žalobcu. V zmluve o pôžičke bol v čl. II bod 1 dohodnutý termín na vrátenie pôžičky najneskôr do 7 dní od výzvy veriteľa. Veriteľ vyzval na vrátenie finančných prostriedkov žalovaného výzvou z 06.02.2017 v lehote do 7 dní od doručenia výzvy. Výzvu žalovaný prevzal 08.02.2017 (č.l. 6 spisu), doposiaľ požičanú sumu žalobcovi nevrátil, súd preto žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Žalovaný nepreukázal vrátenie požičanej sumy. Kriminálny úrad predmetný dôkaz predložiť nemohol, preto súd návrh na doplnenie dokazovania dopytom na Kriminálny úrad zamietol.

21. K námietke premlčania uplatneného nároku žalovaného súd konštatuje, že na námietku premlčania prihliadol a dospel k názoru, že právo premlčané nie je. Všeobecná premlčacia doba začala plynúť podľa § 101 Občianskeho zákonníka dňa 16.02.2017, do podania žaloby dňa 06.06.2017 premlčacia doba neuplynula.

22. V konaní strany sporu v rámci procesného útoku i procesnej obrany poukazovali na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Súd sa pri posudzovaní premlčania nároku priklonil k názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovenom v rozsudku vo veci sp. zn. 4 Cdo 146/2008, podľa ktorého „ak nebola splatnosť dlhu určená dohodou ani iným spôsobom, možno podľa

§ 563 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> o splnenie dlhu požiadať dlžníka kedykoľvek a dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Uvedené ustanovenie obsahuje dispozitívne pravidlo dávajúce veriteľovi právo určiť čas plnenia, teda vyvolať splatnosť, ktorá nastáva nasledujúci deň po dni, keď bol dlžník vyzvaný na plnenie. Podľa názoru dovolacieho súdu aj v prípadoch, v ktorých čas splnenia nebol dohodnutý, ani ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, začína premlčacia doba plynúť dňom splatnosti dlhu, ak obsahom záväzku je povinnosť niečo dať alebo konať. I keď začiatok plynutia všeobecnej premlčacej doby je vymedzený objektívne (od slova „mohlo“ a nie „mohol“), nemôže predchádzať vzniku nároku, ktorý vzniká až splatnosťou. V právnej teórii je nárok chápaný ako právna možnosť uplatniť svoje subjektívne právo, t.j. domáhať sa právnej ochrany jeho realizácie. Napr. z pôžičky vznikne subjektívne právo veriteľa na vrátenie požičanej veci. Nárok na jej vrátenie mu však vznikne až v dobe, keď sa pôžička stane splatnou (Z., V. : Teorie práva, 1. vydání. Praha, C. H. Beck 1995, str. 197). Až splatnosťou vzniká možnosť uplatnenia práva na súde, ktorá je pojmovým znakom nároku. Pokiaľ by veriteľ podal žalobu skôr, ako by požiadal dlžníka o splnenie dlhu, teda skôr ako by nastala splatnosť dlhu, nebola by actio nata. Žaloba by bola predčasná, pretože by ňou nebol uplatňovaný existujúci nárok. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že doručením žaloby obsahujúcej výzvu na plnenie by nastali hmotnoprávne účinky tohto úkonu spočívajúce vo vzniku nároku. Ustanovenie § 101 Občianskeho zák <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>onníka použitím slov „keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz“ viaže začiatok plynutia premlčacej doby na deň, keď sa právo skutočne mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda keď je actio nata, a nie na deň, keď by sa mohlo po prvý raz uplatniť, teda keď by mohla byť actio nata.“

23. Je zrejmé, že dovolací súd sa pri riešení tejto otázky odklonil od právneho názoru vyjadreného v rozhodnutí R 28/84, na ktoré nadväzuje rozhodnutie vo veci sp. zn. 3Cdo 174/2016.

24. Súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že ak v prípade, že nebola splatnosť záväzku v zmluve určená, by premlčacia doba začala plynúť od splatnosti dlhu, znamenala by neprípustné posunutie začiatku plynutia premlčacej doby prakticky na neobmedzenú dobu.

25. Súd je názoru, že tým, žeby premlčacia doba v týchto prípadoch začala plynúť deň po uzavretí zmluvy, bol by veriteľ neprímeraným spôsobom ukrátený na svojich právach. Veriteľ má právo vyzvať na plnenie napr. 2 roky po uzavretí zmluvy a v prípade osvojenia takého názoru, by bol ukrátený pri možnosti uplatnenia nároku - premlčacia doba by bola výrazne skrátená.

26. Takýmto výkladom určenia okamihu začiatku plynutia premlčacej doby nie je ukrátený dlžník. Obe zmluvné strany poznajú obsah zmluvy a splatnosť záväzku, či už presne určené alebo splatnosť je ponechaná na vôli veriteľa. Teda dlžník pri vzniku záväzkového vzťahu vie, že splatnosť môže nastať rôzne po 1 týždni, 1 roku, 10 rokoch...

27. Súd je názoru, že iný výklad by pod hrozbou začatia premlčania bezprostredne po vzniku záväzkového vzťahu nútil veriteľa čím skôr vyzvať dlžníka na plnenie, inak mu hrozí premlčanie nároku, bez toho, aby nastala splatnosť záväzku.

28. Na základe vyššie uvedených skutočností, v súlade s citovanou právnou úpravou súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate rozsudku.

29. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

30. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Súd súčasne priznal žalobcovi i uplatnený úrok z omeškania v súlade s citovanou právnou úpravou odo dňa 16.02.2017 s poukazom na výzvu na plnenie z 06.02.2017, ktorú žalovaný prevzal 08.02.2017 a podľa ktorej mal do 15.02.2017 žalobca plniť záväzok.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, úspešnému žalobcovi súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania súd rozhodne uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.